

Dokud bude
trvat vesmír,
dokud bude trvat
utrpení citících
bytostí,
zůstanu i já, abych
jim mohl sloužit...

Modlitba
Dalajlámy

Radůstky

Michal

I KDYŽ TĚ SMUTEK PODLOMÍ
A SVĚT SE TEMNĚ ZKALÍ,
ZE SRDCE VEZMI SÍLY HRST
A NEDBEJ, ŽE TO BOLÍ.

A LÁSKOU RÁNY OPLÁCEJ,
TAK ZLOBĚ LÁMEJ KÚSTKY
A KAŽDÝ RYCHLE POSPÍŠÍ SI
K TOBĚ PRO RADŮSTKY.

AŽ V OČÍCH BUDEŠ SLZY MÍT
A NEBO JISKRY Z NEBE,
TY DUŠE, KTERÉ POTĚŠÍŠ,
TY V LÁSCCE MAJÍ TEBE.

UŽ NEMĚJ STRACH A SMUTEK NECH,
AŽ ODPLUJE SÁM DO TMY
A NA TVÁŘI HLEĎ UCHOVAT
JEN DOTEK NĚHY LETMÝ...

Slova náčelníkov co nelze napláňovat

*Lidé mohou zapomenout, co jste jim dali. Mohou zapomenout, co jste jim řekli.
Ale nikdy nezapomenou, jak se s vámi cítili...*

Ze všech darů a slov nakonec zbudou pocity. A přesto jsou to právě slova, která mají svou platnost v každé společnosti i době. Mají svou sílu, jež může pro druhé až příliš znamenat. Někdo je slýchá často a zevšední mu, zatímco jinému člověku se jich dostává (nebo dostávalo) jen pomálu, jsou pro něj vzácná a ten dotyčný je ani kolikrát sám neumí použít... Není nikdy dost. Jsou to slova upřímných a vřelých citů, jsou to slova o přátelství, lásce, o hloubce srdcí, která přece máme každý z nás.

Některým lidem dělá problém říci upřímně druhým, jak je máme rádi. To přece nemusí být jen touha po fyzické blízkosti. Kolik přání dětských, ale i dospělých jsem slyšel, kolik štěstí i slziček bez ohledu na věk těch lidí jsem viděl, málem nespočítám. Jsem studnicí někdy až neskutečných příběhů, které kolikrát oněměle vyslechnu a ponechám v hlubinách svého vědomí. Vážím si těch chvil, jež možná kradu v očích rodičů, jsou-li to děti. Protože množství těch událostí, drobných i obrovských prožitků, by právě ony měly slyšet a ne já... Ale neodmítnu nikoho, kdo přijde. Jen vždy není čas na všechno, co bych rád...

Jsme jenom lidé, omylní, nedokonalí, cítící a někdy trpící svými problémy. Žádný z nich není tak malý, abychom nad ním zamávali rukou, pro toho člověka, který přijde, je právě ten problém velký a sám si s ním neví rady. Ono nejde o to, dát na každý pád nějaké řešení. Ve spoustě situací to ani nelze. Ale vyslechnout ten příběh je mnohdy právě to nejdůležitější. Stará moudrost nám praví, že sdělená starost je poloviční starost. Kéž by to tak platilo vždy! A nesmírně rád slýchám na otázku: Jak je ti teď, odpověď: Ulevilo se mi.

V tom ohromném shonu všech úkonů, co musí lidé každodenně udělat, aby bylo kde bydlet, co jíst, mít co na sebe, zajistit komplet chod domácnosti a ochránit celou rodinu, v těch starostech, které má každý dospělý, někdy nestíháme sledovat, jestli něco netrápí právě děti. Znáám rodiny, kde vládne kamarádská atmosféra, znám rodiče a děti, jejichž vztah je hlavně o zabezpečení, vzdělání a slušnosti. Nemám recept na ideální rodinné prostředí. Nějak se necítím být povoláným o tom mluvit. Jen chytám drobné (i veliké) střípky a ukládám je do mozaiky a ta získává na své barevnosti. Přes všechnen nános pravidelných úkonů bychom neměli nikdo zapomínat, že problémy a problémečky přicházejí většinou neplánovaně v jakémkoliv čase a měli bychom mít čas na rozmluvu, třeba i uprostřed

toho největšího shonu. Ale vždy s otevřeným srdcem, naslouchat s pozorností a pochopením pro mladé i staré duše. Takový čas nelze naplánovat, udělat si ho, jak někdy s oblibou říkáme. Ten čas je většinou teď a příště již bude jiný. Není možné vstoupit dvakrát do téže řeky, stejně jako do stejného srdce. Běh událostí vše změní. Voda odeče a se starostí si člověk poradí. To v lepším případě. V tom horším je jako kámen v té řece ona starost pevně zakotvena do „srdce“ a zůstává tam jako balvan, který obcházíme nebo dokonce přes něhož se nedokážeme dostat dál. Je pak někdy, třeba i po letech, velice těžké takový kámen ze dna vyzvednout. Ale i ten nejtěžší skalní blok je možné rozbít, odstranit, ránu zacelit. Člověk nezapomene. Zůstane kolikrát i jizva na srdci, ale důležité jsou prostředky, kterými do té někdy i bitvy jdeme. Stačí naslouchat a vnímat srdcem, co nám ti druzí říkají. A pak se kolikrát dějí divy... Je zapotřebí si uvědomit, že každý člověk má ve svém nitru srdce/duši/vědomí – je jedno, jak tomu říkáme – a toto, tato síla, je všem vlastní. Můžeme jí použít jakkoliv, ale ta nejkrásnější cesta je do srdcí těch ostatních. Čím dříve se lidé ve svém životě naučí používat srdce, tím bohatší bude život každého z nás. Děti to umí rychleji, je-li jim dáno hlavně z domácího prostředí. Ti starší musí kolikrát urazit delší vzdálenost, ale stojí to za to! Cítit lásku, přátelství, mít důvěru k lidem, vnímat oporu, že v temnějších chvílích nezůstaneme sami, je síla, pro níž je třeba žít. Nemáme život pro to, abychom v něm trpěli, ale abychom v něm hledali vlastní smysl, abychom žili v radosti třeba jen ze samotné podstaty své existence.

Snad je to tím, že se setkávám se spoustou lidí postižených, těžce chodících i jezdících na vozíčku, že vnímám i jejich krásu, která je právě (a bohužel jen v některých) v těch tak těžce zkoušených srdcích... Každý, kdo máme zdravé nohy, ruce, mysl, bychom měli děkovat, že části starostí, kterými jsou lidé zkoušeni, jsme „utekli“. A můžeme se trápit jinými, menšími (?). Nikoliv, i pro mladá zdravá srdce, školou povinná, jsou dané problémy velké a je jim třeba naslouchat. Protože pouto důvěry se lehce poraní, ale těžko hojí.

At' jste s taškou knížek přes rameno, nebo s kufříkem firemních listin na zadní sedačce auta, at' se vláčíte s nákupem ze samošky a jdete vařit domů pro celou rodinu, žijte s otevřeným srdcem. V každé vteřině potkáváte lidi, kteří v sobě mají stejnou sílu, ale ne každý o ni ví a ne každý, kdo o ni ví, ji zase dovede a odvažuje se ji použít... Nespěte a probudte se. Máte na to všichni. Každá chvíle začít něco dělat se sebou, je ta nejvhodnější. A když se vám to zdaří, svět se rozjasní. Ne zružoví, to není nasadit si klapky na oči. Náš svět je v nás. Bude takový, jaký si ho (společně) vytvoříme. Nejprve v myšlenkách, v srdci a nakonec ve skutečnosti...

S láskou váš „tulák po hvězdách“ (nejfousatější)

Je pravdou, že nápis aktuální oddílové dění, je při intervalech vydávání Semtamníku poněkud zavádějící, přesto jsem se rozhodl přidat něco oddílových informací. Tou první je výsledek bodování v uplynulém školním roce 2003/2004 a tou druhou je přehled akcí na školní rok následující tedy 2004/2005. Všechny tyto informace naleznete samozřejmě i na našich stránkách <http://tulaci.beruna.net>.

Bodování za školní rok 2003/2004

Jméno	I. Q	II. Q	I. pol.	III. Q	IV. Q	II. pol.	Celkem
Píšťalka	49	54	103	59	50	109	212
Amazonka	42	49	91	45	44	89	180
Eliška Adamová	13	17	30	25	17	42	72
Lukáš Altman	14	21	35	24	18	42	77
Michal Buňát	15	0	15	2	0	2	17
Majda	44	23	67	7	0	7	74
Balů	43	49	92	58	51	109	201
Žvejkal	13	50	63	32	21	53	116
Klára Hrabánková	13	18	31	38	12	50	81
Ash	39	36	75	51	30	81	156
Ondra Kl.	29	41	70	50	27	77	147
Dráče	36	29	65	24	15	39	104
Petr Lav.	37	42	79	17	21	38	117
Lišák	40	46	86	54	35	89	175
Tereзка Machovská	33	19	52	36	20	56	108
Vlk	52	43	95	41	24	65	160
Mára	43	40	83	53	40	93	176
Dejvyd	38	9	47	5	19	24	71
Ondra Mlíkovský	23	7	30	24	7	31	61
Cvrček	45	29	74	50	15	65	139
Drobek	45	41	86	33	29	62	148
Dan N.	46	22	68	35	25	60	128
Jelen (Yellen)	37	48	85	53	33	86	171
Malina	39	22	61	5	0	5	66
Bára	36	22	58	0	5	5	63
Opičák	27	40	67	25	36	61	128
Matěj	33	40	73	39	37	76	149
Hynek	33	46	79	68	41	109	188
Borůvka	45	43	88	45	31	76	164
Jára	14	23	37	0	21	58	95
Maverick	33	49	82	43	29	72	154
Kuba Župka	32	24	56	42	46	89	145
Rybka - Žaneta	8	17	25	0	činnost ukončena		
Kačka	9	32	41	38	22	60	101
Charlie	0	0	0	16	28	44	

Pořadí si v rámci tréninku vašich mozků vyhodnotte sami ☺

Přehled akcí na školní rok 2004/5

Termín akce	Název akce	Předpokládané místo	Poznámka
3. - 5.9.2004	cyklovýprava	Otradovice	helma a nohy povinné
24. - 26.9.2004	oddílová výprava	jen Michal ví	Začátek nové celoroční hry
10.10.2004	jednodenní akce	okolí Prahy	
26. - 31.10.2004	podzimky	Polnička	
7.11.2004	Den otevřených dveří	Dům UM	s sebou něco dobrého pro ostatní
19. - 21.11.2004	oddílová výprava	uvidíme	
17. - 19.12.2004	vánoční výprava	Jedlová	nezapomeňte na dárečky
21. - 23.1.2005	lyžařská výprava	někam za sněhem	
5. - 12.2.2005	jarní tábor	že by opět Mladočov?	pozor bude opravdu zima
11. - 13.3.2005	oddílová výprava	uvidíme	
8. - 10.4.2005	oddílová výprava	uvidíme	
29.4. - 1.5.2005	Čarodějnice	Keblov	pouze pro Kmen
13. - 15.5.2005	oddílová výprava	uvidíme	
27. - 29.5.2005	cyklovýprava	někde v ČR	nezapomeňte na kolo
17. - 19.6.2005	oddílová výprava	asi někam úplně jina	
1. - 6.7.2005	Šumava – letní putování	ve finále Husinec	
16. - 23.7.2005	cyklotábor	Šumava	počet účastníku omezen na 15 lidí
13. - 27.8.2005	LETNÍ TÁBOR	nemůžu si vzpomenout ☺	už jste se přihlásili?

Některé termíny mohou doznat menších změn. Aktuální přehled najdete vždy na tuláckých stránkách.

Byl rok Mýtů a legend. Kdo z nás v onom roce 2000 tušil, že o pár let později budeme mít celoroční hru na toto téma? Nuž, počtete si, jak tuto časem vzdálenější výpravu do Egypta popsal E.T.

EGYPT - FARAON

Lhotka u Mělníka, 14.4. – 16.4.2000

Výprava už vlastně začala v pondělí, kdy Taron posílá dětem dopis, v něm je napsáno, že odjezd na výpravu je v úterý a kdo by jel ať se přihlásí Taronovi. Nikdo se asi nepřihlásil, protože Taron přišel osobně na schůzku a řekl nám, že byl u Faraona, a že nemáme moc času a dále nám předal dopis, který byl napsán v obrázkovém písmu a tak jsme ho nemohli přeložit.

Odjezd na výpravu byl tedy až v pátek. Po příjezdu jsme našli zprávu, podle které jsme se měli vydat v azimutu 30°, ale přišel Taron a přenesl nás do Egypta, potom jsme se ubytovali a vydali na cestu, ale

nedošli jsme daleko podle azimutu, protože cesta pokračovala dál po kartičkách na nichž bylo nakresleno obrázkové písmo a u toho bylo ještě písmeno(a) z normální abecedy. Na konci cesty nás čekal egyptský bůh Thovt, který vypadal jako pták a dal nám za úkol

udělat papyrus, o kterém nám řekl, jak se vyrábí. Hotový papyrus jsme mu měli přinést.

Vraceli jsme se tedy do baráku, kde začala práce na papyrusu, někde to vypadalo jako zápas s papírem a lepidlem. Nakonec každý měl svůj papyrus a šli jsme tedy zpátky za Thovtem, tomu jsme náš výtvar ukázali, byl spokojen a dal nám kus zprávy a mapu, na které nic nebylo, rozloučily jsme se tedy a vrátili jsme se do baráku. Zde jsme začali luštit zprávu od Tarona, po malých nesnázích, způsobené nenalezením jednoho znaku, jsme zprávu vyluštily, sice asi někdo z nás jejímu obsahu nerozuměl (k těm se mohu počítat i já), ale zpráva byla vylušтена a mohlo se jít na kutě.

Ráno se objevila postava, vyhnala nás z postelí a rozdělila na skupinky. Ty se mohly vydat na cestu postupně, ale zase skupinka nešla pohromadě, takže cesta, i když byla krátká, trvala dlouho než se všichni zase v baráku shledali. Cesta, jak jsem řekl, nebyla dlouhá, ale byla značena pistáciemi, což nějaké části skupinky vyvedlo natolik z míry, že místo toho, aby zahruly do malého tunelu, šly stále rovně. Ti, co však odbočily, se setkaly s bohem slunce Re, ten nám dal zlaté nebo stříbrné pistácie a nit, na kterou jsme je měli navléci.

Když jsme se opět všichni v baráku sešli a navlékli pistácie, mohla začít snídaneň. Po ní se na dveřích objevila zpráva, že se máme podívat na mapu. Na ní přibýlo místo u hráze rybníku za táborem. Neváhali jsme ani minutu a hned jsme se vydali na cestu, ale i to, jako jiné věci předtím, jsme museli nahlásit do vysílačky, ujal se tohoto úkolu Mobilix a zůstal u toho až do konce výpravy.

Když jsme dorazily na místo čkala tam na nás zpráva, soška boha Hapi, rostlina Papyrus, klasy obilí a prázdné papíry. Ve zprávě jsme se dočetli o tom, že z papírů má každá skupinka něco z papíru vytvořit a že v tom máme nosit sošku ve svislé poloze a

dále jsme se dočetli o tom že papyrus(rostlina) máme pořádně zalévat a že jí dáme jako dar Faraonovi.

Skupinkám se podařilo něco vytvořit. Vrátili jsme se zpět do baráku, kde jsme nechali rostlinu, ale v baráku jsme se dlouho neořáli, protože se na mapě odjevilo další místo. To nás všechny zavedlo k vodárně. Tam na nás čekala bohyně Maat a dala nám úkol, abychom ji namalovali přírodním uhlím na náš papyrus, který již máme ze včerejška. Po splnění úkolu nám dala další část neviditelné zprávy a my se vracíme do baráku. Zde nám zase na mapě přibýlo jedno místo. Na něj jsme museli jít skrz tunel a dále za něj, kde postával další bůh Sutech, na první pohled vypadal na velkého drsňáka a svalovce. Dal nám za úkol postavit pyramidu do výšky jeho pasu, to jsme splnili, ale jemu se to nelíbilo tak jsme odešli s prázdnou zpátky do baráku, kde nás čekal oběd. Po obědě byl polední klid se sluněním se venku a ke konci i s lehkým koupáním kdo chtěl.

Po poledním klidu přiběhly dvě mumie a pěkně nás prohnaly, pak nás poslaly po menších skupinách pro ruličky. Po návratu už na nás čekal Anup. Ten dal za úkol udělat ve skupince dvě mumie. Nejlepší mumii dal nakonec část neviditelné zprávy. Na mapě se objeví další místo, kde se nacházel Chnům,

když jsme měli jenom jeden kousek, protože jsme ostatní nechali doma. To jí, ale nevadilo a řekla nám, kde najdeme Faraona, bylo to po večeri ve velkém tunelu. Své tajemství vydala i soška, kterou jsme celou dobu nosili s sebou, byl to kousek neviditelné zprávy.

Po večeri jsme se vydali do velkého tunelu, kde se nacházel Faraon a všichni bohové. Zde jsme museli přiřadit bohům jména podle definice, jména bohů jsme samozřejmě neznali, největší problém udělal Hapi, protože tam nebyl osobně, ale jako soška. Vše jsme zdárně vyřešili, ale zapomněli jsme dary pro Faraona a on nám proto nedal klíč, ale řekl nám, že nás bude čekat po půlnoci na místě, kde byl Hapi s dary. Po půlnoci jsme se dostavili na hráz, kde byl Hapi, ale Faraon byl na druhé straně. Nakonec jsme došli na správnou stranu a dali Faraonovi dary a on nám dal klíč. Potom jsme se vrátili do baráku a šli spát.

Ráno po snídani přišel Taron a řekl nám, že je klíč nepravý. Po něm se ukázal Hapi a dal nám popis míst, která jsme si potom našli na mapě, a řekl nám že na místě musíme splnit úkol a opsat si část textu určeného pro naši skupinku, to nám trvalo až do oběda, po něm byl polední klid. Po poledňáku jsme se vydali na místo, které jsme vyluštili. Tam jsme dlouho hledali truhlu s klíčem. To se nakonec

dal nám za úkol vyrobit amulety a řekl nám, že si je přijde zkontrolovat a to taky udělal. Po jeho návštěvě se na mapě objevila dvě nová místa, jedno bylo po cestě za velkým tunelem a druhé byl starý mlýn.

Na prvním místě čekala bohyně Bastet. Ta dala za úkol jedné skupině tanec, druhé báseň a třetí hraní na flašky. Když jsme jí předvedli vše co chtěla, dala nám další část neviditelné mapy a my pokračovali v cestě. Na druhém místě čekala Eset, ta nám pomohla při luštění neviditelné zprávy i

povedlo. V truhle byl klíč a pamětní lísky.

Po návratu do tábora na nás čekal Taron a ten nás přenesl zpátky do naší doby. Pak nastalo rychlé balení a odjezd do Prahy, kam jsme dojeli skoro o hodinu později. Nastalo loučení a to byl konec zase jedné povedené výpravy, jejíž autor byl Konopík.

David, 18.4.2000

Máme tu pro vás tři písničky. Někteří některé z nich znáte, ale ani jedna z nich není v Tuláckém zpěvníku. Časem si je určitě zahrajeme a zazpíváme...☺

VEČERNÍ NÁLADA

Rangers – Plavci

Stíny se plouží už chladí se zem,
blíží se večer je nálada v něm,
letní den s vůní peprných mát
loučí a chystá se spát.

Tráva již uvadá kraj dává znát,
že chystá si navléknout podzimní šat,
večerní slunce přestává hřát,
loučí a chystá se spát.

R.: Vychutnat sluneční zapadání,
vyběhnou ze čtyřech stěn,
nehlídat jaké je počasí,
je večer a normální den.

Mám lesem odřený kabát a sám
s volností větru se toulám až tam,
kde večerní slunce přestává hřát,
loučí a chystá se spát.

R.: Vychutnat sluneční zapadání,
vyběhnou ze čtyřech stěn,
nehlídat jaké je počasí,
je večer a normální den.

Mám lesem odřený kabát a sám
s volností větru se toulám až tam,
kde večerní slunce přestává hřát,
loučí a chystá se spát.

Večerní slunce přestává hřát,
loučí a chystá se spát...

NÁMOŘNÍK

Asonance

Ami D Ami
1. Krásná dívka v zahradě stála,
D Ami
když námořník cestou kolem šel,
C G
chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,
Hmi Ami
tak volal na ni, když ji uviděl.

2. Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít,
vždyť lásku svoji na širém moři mám,

už sedm roků, co mi odešel,
já mu však věčnou věrnost zachovám.

3. A co když dávno v bitvě zahynul,
anebo hrob svůj našel ve vlnách,
co když si dávno jinou dívku vzal
a na tvou lásku sotva vzpomíná.
4. Jestli snad milý v bitvě zahynul,
i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
a jestli v moři ztratil život svůj,
pak chci i já život vlnám dát.
5. A jestli jinou krásnou dívku má,
zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
ať je jí věrný a ať ji má rád.
6. Vtom námořník dívku obejmul
a její tvář zlíbal tisíckrát,
[: neplač už dál, lásko jediná,
vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :]

VODA SE NEUTOPÍ

Bratři Ebenové

1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

- R: Vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezdusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
[: proč bychom se báli? :]

2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

- R:
R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezdusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

Zálesácký testík

Ahoj Tuláci,

v první části zálesáckého testíku byly otázky spíše z okruhu zdravotní, nyní se zaměříme na přírodu a nějaké ty uzlíky.

Konop

1. Je nouzový signál SOS v morseovce vypsán jako ...---...
ANO NE
2. Existuje více než 250 různých druhů uzlů?
ANO NE
3. Uchováme jídlo nejlépe v igelitovém sáčku?
ANO NE
4. Můžeme zhotovit batoh z pytle a provazu?
ANO NE
5. Je vhodné po horách chodit sám?
ANO NE
6. Je hrobeček typ stanu?
ANO NE
7. Používáme ke svazování provazů nestejně síly tzv. škotovou spojku?
ANO NE
8. Měla by být součástí KPZ čokoláda?
ANO NE
9. Je cancák něco jako deník nebo zápisník?
ANO NE
10. Je „vandr“ původně české slovo?
ANO NE
11. Při nepřímé srdeční masáži má být každé stlačení vystřídáno uvolněním?
ANO NE
12. Byli dinosauři teplokrevní?
ANO NE
13. Je ametyst fialový nerost?
ANO NE
14. Je hřib dubový jedlý?
ANO NE
15. Je liška šelma?
ANO NE
16. Je pravda, že oheň zvaný pagoda má tvar krychle?
ANO NE
17. Je troud jakákoliv látka, kterou zapálíme minimálním teplem?
ANO NE
18. Loví sova pouze ve dne?
ANO NE

19. Můžeme odejít od rozdělaného ohně?
ANO NE
20. Oddělujeme houby při sběru od podkladu opatrným vykroucením?
ANO NE
21. Pro oheň na sušení používáme dřeva z jasanu, buku a borovice?
ANO NE
22. Dáváme okolo ohně vlhké kameny?
ANO NE
23. Zůstaneš před divokým zvířetem nehybně stát?
ANO NE
24. Používáme při výstavbě hráze pouze dřevo?
ANO NE
25. Můžeš v přírodní rezervaci trhat Borůvky?
ANO NE
26. Je rosolovka listovitá (druh houby) jedlá?
ANO NE
27. Můžeš v národním parku trhat Borůvky?
ANO NE
28. Je les vždy a pouze jehličnatý?
ANO NE
29. Dělí se příroda na patra?
ANO NE
30. Může být dospělé divoké prase větší než 60 cm?
ANO NE

Tak jak jste uspěli?

To můžete zjistit tím, že si zkontrolujete správné odpovědi právě zde:

1. ANO	11. ANO	21. ANO
2. ANO	12. ANO	22. NE
3. NE	13. ANO	23. ANO
4. ANO	14. ANO	24. NE
5. NE	15. ANO	25. ANO
6. ANO	16. NE	26. NE
7. ANO	17. ANO	27. NE
8. ANO	18. NE	28. NE
9. ANO	19. ANO	29. ANO
10. NE	20. ANO	30. ANO

KOLIK MÁTE SPRÁVNÝCH ODPOVĚDÍ?

0 - 10 SPRÁVNÝCH ODPOVĚDÍ

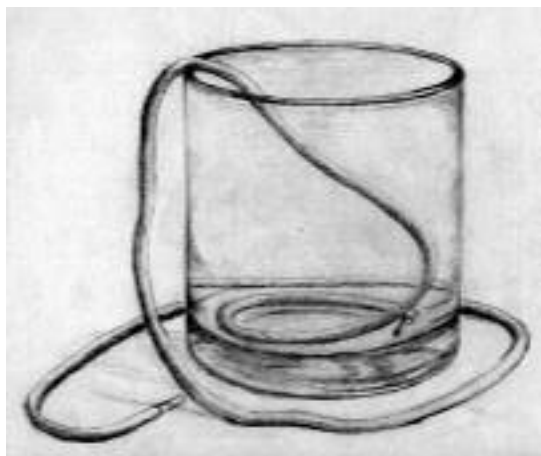
Je to bída s vašimi znalostmi. Rozhodně je co zlepšovat. S vámi není příliš bezpečné chodit do přírody a možná ani na jiná místa. Ale žádný učený z nebe nespadl a pokud váš věk nepřesahuje horní hranici tohoto hodnocení (tedy 10 let) nic není ztraceno a vše se dá nastudovat a život a knihy vás časem naučí.

10 - 23 SPRÁVNÝCH ODPOVĚDÍ

Říká se zlatá střední cesta, ale stále máte co zlepšovat. Život nebo možná moudrá kniha či jiná moudřejší osoba než vy vás už něco naučila, ale stále je třeba chodit s očima otevřenýma a všímat si a nezahlédat někde v koutě. Koukněte se na ten testík ještě jednou a vaše odpovědi už budou zajisté všechny správné.

24 - 30 SPRÁVNÝCH ODPOVĚDÍ

Gratuluji! S Vámi bych se do přírody vyrazit nebála. Pokud jste dosáhli až sem, je vidět, že máte jistý přehled o věcech potřebných k běžnému životu a to je dobře. Nikdy nevíte kdy se vám může přihodit nelehká situace a bude záležet jen na vás a vašich znalostech a schopnostech, abyste uspěli. Avšak neusněte na vavřínech, i při 100% úspěšnosti v tomto testu můžete při nenadálé situaci zapomenout, co jste zde věděli. Neříká se nadarmo „Opakování je matkou moudrosti“.

Prasklá hliněná nádoba

V Číně měl jeden nosič vody 2 velké hliněné nádoby. Visely na obou koncích klacku, který nosil na krku. V jedné byla prasklina, naproti tomu ta druhá byla dokonalá a vždy nesla plnou míru vody. Na konci dlouhé cesty, která trvala od potoku až k domu, měla prasklá nádoba vodu už jen do polovičky.

Dva celé roky to takto šlo, nosič vody nosil do domu každý den jen jeden a půl nádoby. Samozřejmě dokonalá nádoba byla pyšná na svůj výkon, vždyť svou práci vykonávala dokonale. Ale chudák prasklá nádoba se styděla za svoji nedokonalost a cítila se uboze, protože je schopná jen polovičního výkonu. Po dvou letech soužení promluvila na nosiče u potoka:

„Stydím se, protože voda teče po celou cestu domů...“

Nosič jí takto odpověděl: „Všimla sis, že kytky rostou jen na tvé straně chodníku a ne na straně druhé? To proto, že jsem vždy věděl o tvém nedostatku a na tuto stranu cesty jsem rozséval semena květín. To ty jsi je každý den zalévala, když jsme se vraceli domů. Dva roky sbírám tyto krásné květiny, abych si ozdobil svůj dům. Kdybys nebyla taková, jaká jsi, tak by tato krása nemohla rozzářit můj domov...“

Všichni máme své osobité chyby. Všichni jsme „prasklé hliněné nádoby“. Ale tyto praskliny a chyby, které jsou v každém z nás, tak dělají náš život zajímavým a vzácným. Jen každého musíme přijmout takového, jaký je, a spatřit v něm to dobré...

Z internetu...

Není to jen pohádka

Kdysi za dávných časů žil v jedné vesnici hospodář jménem Adam se svou ženou Evou. Pracovali na svém malém hospodářství, orali půdu, tkali plátno a žili spolu spokojeně. Jejich práce však byla velice těžká, museli tvrdě pracovat od slunka do slunka. Proto, když se jim narodil syn Tomáš, se Adam rozhodl, že ze svého syna vychová skutečně tvrdého chlapa, který by se s takovým těžkým životem uměl vypořádat.

Jak se rozhodl, tak také jednal. Chlapec musel odmalička těžce pracovat a dodržovat otcův přísný režim. Často se stávalo, že musel uprostřed hry opustit své kamarády a jít vyplnit otcův příkaz. Evě Adam nařídil, aby se s chlapcem zbytečně nemazlila, aby z něj vyrostl skutečně tvrdý chlap. Ale Eva si vždy našla nějaký způsob, jak dát Tomášovi najevo svou lásku. Tomáš její lásku a oporu cítil, zvláště když si k němu večer před spaním sedla, hladila ho a vyprávěla mu.

Jak šel čas, Adam a Eva stárli a ubývalo jim sil, zato z Tomáše vyrostl silný a pracovitý mladý muž.

Jednou na jaře matka náhle onemocněla. Přišel lékař z města matku vyšetřil, ale poradit ani pomoci neuměl. Tomáš viděl maminku, jak je den ode dne slabší a slabší. Jako by z ní život unikal. Rozhodl se zajít do vedlejší vsi pro babku kořenářku. Ta však také neuměla pomoci. Nešťastný Tomáš hledal pomoc po celém kraji, až mu kdosi řekl o starém mudrci, který prý již mnoho let žije sám někde vysoko v horách.

Mnoho dní putoval Tomáš po horských hřebenech, všude se vyptával, ale kde žije mudrc, mu nikdo nedokázal říci. Zoufalý seděl na úpatí jedné hory, držel si hlavu v dlaních a vzpomínal nemocnou maminku. Celým srdcem si přál vidět ji zase zdravou a veselou. Jeho prosící srdce toužilo najít pro maminku pomoc. Už skoro ztrácel naději, když tu najednou vzhledl a uviděl před sebou stát starého mudrce, jehož hledal.

Stařec se na Tomáše vlídně usmál a povídá: „Odpověď na tvou otázku je velice prostá.“ Překvapený Tomáš odporoval „Vždyť já jsem ti ještě žádnou otázku nepoložil.“

„Že ne? Opakuješ si ji v duchu po celou dobu, co je tvoje matka nemocná. Tak tedy slouchej, chlapče. Tvoje matka potřebuje balzám na duši. Protože s tvým otcem zažila příliš toho těžké práce, ale příliš málo lásky a štěstí. Proto její duše churaví.“

Tomáš se zvědavě zeptal.

„Co to je ten balzám na duši, kde jej mohu sehnat a kolik stojí?“

Stařec se na Tomáše vlídně usmál a všechno kolem jako by se pojednou rozzářilo. „Pojď ke mě blíž, já ti ten balzám dám.“

Chlapec vstal a přistoupil k mudrcovi. Ten jej na chvíli pevně objal. Tomáš pocítil štěstí láskyplné náruče a slyšel jak mu stařec říká:

„Víš, každý tomu říká jinak. Jeden balzám na duši, jiný objetí, v některých krajích tomu říkají chlupáč. Ale na názvu vůbec nezáleží. Důležité je, že je to ten správný lék na nemocnou duši. Až se vrátíš domů, používej jej tak, jak ti napoví tvé laskavé srdce.“

S těmito slovy odešel mudrc zpět do hor.

Tomáš se vrátil domů a první co udělal, bylo, že pevně objal svoji maminku. A znovu při tom pocítil ten krásný opojný pocit jako když jej objímal v horách mudrc. Tomáš pochopil, že když dává, tak zároveň také mnoho dostává.

Když viděl, že maminka vysloveně pookřála, bylo pro něho potěšením obejmout ji několikrát denně. Matka očividně ožila a během několika dnů byla zase zdravá a plná síly.

Zpráva o Evině uzdravení se rychle rozlétna po celé vesnici. Všichni se začali chodit ptát, jak je možné, že se Eva tak rychle uzdravila. Tomáš všem vyprávěl o mudrci, o balzámu na duši, o tom, jaké to bylo, když ho mudrc objal. A protože byl přesvědčen, že každý má nějakou byt' jen maličkou bolístku na duši, každého obejmul.

Všem také vysvětlil, že ten balzám na duši máme každý v sobě a záleží jen na nás, jestli budeme ochotni jej dát. Má však tu kouzelnou vlastnost, že čím víc jej dáváme, tím víc jej máme.

Život šel dál. Otec a syn žili vedle sebe ve stavení jako dva cizí lidé. Tomáš otce respektoval, choval se k němu uctivě, ale to, co cítil k matce, ve vztahu k otci chybělo.

Až se jednoho dne stalo, že onemocněl otec Adam. Tomáš se rozhodl že otci pomůže. Překonal rozpaky, které cítil a otce několikrát objal. Očekával, že se otec začne uzdravovat, ale tomu bylo stále hůř a hůř.

A tak se Tomáš vydal znovu do hor na známé místo, kde se poprvé setkal s mudrcem. Když došel na místo, posadil se, přemýšlel o svém životě a začal prosit o pomoc. Mudrc se objevil za krátkou chvíli. Chlapec mu začal s úzkostí v hlase vyprávět, že objetí asi ztratilo svou kouzelnou moc, protože otec churaví stále víc a víc.

Mudrc se zamyslel a povídá:

„Podívej se.“ a při tom podal Tomášovi dalekohled.

Když se mladík podíval dalekohledem, uviděl svůj domov a sám sebe v okamžiku, kdy objímá svého otce.

S otázkou v očích se otočil na mudrce. „Podívej se znovu.“ řekl mudrc.

Chlapec poslechl, a znovu uviděl sám sebe, ale tentokrát v okamžiku, kdy objímá matku. A najednou vidí, že kolem obou dvou září takové zvláštní krásné světlo. A i když se od sebe vzdálili, zářil každý z nich dál.

„Co to je to krásné světlo?“ obrátil se mladík na mudrce.

„Víš, právě tato záře dává objetí jeho léčivou moc. Pouhým okem však není vidět. Objekt, to jen fyzický pohyb, obyčejné gesto, ale to, co je důležité, je stav tvého srdce v okamžiku objetí. Balzám na duši můžeš předat objetím, pohlazením, nebo jen pohledem do očí.“

„Ale co to znamená stav srdce, jaký stav srdce je důležitý? Prozraď mi to, moudrý muži.“ prosí mladík.

„To musí každý poznat sám.“ odpověděl stařec. „Poslouchej své srdce a nauč se myslet srdcem. Dívej se lidem do očí, protože srdcem a pohledem očí se vyjádřit víc než pouhými slovy.“

Příběh je u konce. Každý z nás je ve stejné situaci jako Tomáš. Učíme se poslouchat své srdce, učíme se myslet srdcem. (...) ...až otevřeš oči, uvidíš kolem sebe lidi, kteří si nabízejí objetí. Je to nabídka i pro tebe. Záleží jen na tobě, jestli se připojíš, jestli jsi ochoten dávat i přijímat.

*Z knihy Petra Velechovského a Jana Havelky:
Modrá Alfa*

Přátelé

Jednou, když jsem byl nováčkem na High School, uviděl jsem kluka z naší třídy, který šel ze školy domů. Jmenoval se Kyle. Vypadalo to, že nese domů všechny své učebnice. Myslel jsem si: „Kdo by odnášel v pátek všechny knížky? Musí to být pěknýtrouba...!“

Já měl naplánovaný celý víkend – párty a fotbalový zápas s přáteli na zítřejší odpoledne... . Pokrčil jsem rameny a šel dál. Jak tak jdu, uviděl jsem bandu kluků, co utíkali jeho směrem. Běželi na něj! Vytrhli mu knížky z rukou, podrazili nohy tak, že přistál v blátě. Jeho brýle odlétly a viděl jsem je dopadnout do trávy asi 10 stop od něj. Podíval se na mě a já uviděl ten strašný smutek v jeho očích. Rvalo mi to srdce... Přiběhl jsem mu na pomoc a jak se plazil a hledal brýle, uviděl jsem v jeho očích slzy.

Podal jsem mu je a řekl: „Tihle kluci jsou hajzlové, neumí se normálně chovat!“

Podíval se na mě, řekl: „Díky!“ a na jeho tváři se objevil úsměv. Byl to jeden z těch úsměvů, co projevují skutečnou vděčnost...

Pomohl jsem mu sebrat knížky a zeptal se, kde bydlí. Ukázalo se, že nedaleko mě. Ptal jsem se, proč jsem ho nikdy předtím nepotkal. Prý chodil na soukromou školu (nikdy dřív bych se nedal dohromady s klukem ze soukromé školy..!) Nesl jsem mu pár knížek a celou cestu jsme si povídali. Ukázalo se, že je to prima kluk. Ptal jsem se, zda si nechce zítra zahrát fotbal. Prý jo! Celý víkend jsme byli spolu venku a já poznal Kylea víc a oblíbil si ho. I mí přátelé ho vzali.. .

V pondělí ráno tu byl Kyle s hromadou knížek zpátky. Zastavil jsem ho a se smíchem řekl, že bude mít dobré svaly z těch knížek. Jen se smál a polovinu knížek mi naložil.

Během čtyř let jsme se stali nejlepšími přáteli. Poslední rok jsem se přemýšlel o nějaké střední škole. Kyle se rozhodl pro Georgetown a já půjdu na Duke. Věděl jsem, že vždycky budeme přáteli a ty míle nebudou žádným problémem. On se chtěl stát lékařem a já hodlal využít stipendia na práci kolem fotbalu.

Kyle byl premiantem třídy, tedy si musel připravit proslov na závěrečnou slavnost školy. Zlobil jsem ho, že si zamachruje, ale byl jsem rád, že to nemusím být já tam nahoře a mluvit.

Závěrečný den byl tady. Viděl jsem Kylea, vypadal skvěle! Byl jeden z těch kluků, který dospěl a našel se během let na High School. Zesílil a moc mu slušely brýle. Měl víc děvčat než já, všechny ho milovaly, až jsem někdy žárlil...

Dnes byl ten den! Viděl jsem, jak je nervózní z proslovu, tak jsem šel za ním, poplácal ho po zádech a řekl: „Hej, chlape, budeš dobře!“ Podíval se na mě tím vděčným pohledem, usmál se a „Díky!“ řekl.

Začátek proslovu měl za sebou, odkašlal si a pokračoval:

„Závěr školy je čas, abychom poděkovali všem, co nám pomohli přes tyto těžké roky. Rodičům, učitelům, sourozencům, možná trenérovi, ale hlavně přátelům. Jsem tady, abych vám všem, kteří jste něčí přítel, řekl, že být někomu přítelem, to je ten největší dárek, který můžete někomu dát! Řeknu vám příběh...“

Díval jsem se nevěřícně na svého přítele, když začal vyprávět o dni, kdy jsme se poprvé potkali. Plánoval, že se o víkendu zabije. Mluvil o tom, jak si vyklidil školní skříňku, aby jeho máma s tím neměla později starosti a nesl si věci domů. S vážností se na mě podíval a malinko se usmál...

„Díky Bohu jsem potkal přítele. Ten mě zachránil od mého nevysloveného rozhodnutí...“

Slyšel jsem to zděšený v davu, když ten příjemný a populární kluk nám řekl vše o svém nejslabším životním momentu. Viděl jsem jeho mámu a tátu, jak se na mě dívají s vděčností v očích. Dodnes si neuvědomuji hloubku svého činu...

Nikdy nepodceňujte sílu okamžiku. Jedním jediným gestem můžete změnit život člověka. *Někdy k lepšímu a taky občas k horšímu. Setkáváme se, protože si máme něco sdělit...*

Přátelé jsou andělé, kteří Ti pomohou vznést se, když Tvá vlastní křídla zapomenou létat.

Z internetu...

Nic na potom

Tenhle dopis chodí internetem, na jeho konci bylo odměřeno, kolik štěstí člověk prožije, v závislosti na tom, kolika lidem to předá. Nechci šířit „nevyžádanou poštu“, tenhle dopis je sdělení trochu smutné a asi ne každý si z něj odnese totéž, co já... Stojí však za to přečíst si ho...

Můj nejlepší přítel otevřel šuplík od komody své manželky a vyjmul v hedvábném papíru zabalený balíček. Nebyl to jen tak obyčejný balíček, bylo v něm krásné dámské spodní prádlo. On ten balíček rozbalil a zadíval se na to hedvábí a ty jemné krajky.

„To jsem jí koupil, když jsme byli spolu poprvé v New Yorku. To mohlo být asi tak před 8 nebo 9 roky. Nikdy si to neoblékla. Chtěla si to obléci při zvláštní příležitosti. A teď, myslím, že je ten pravý okamžik.“

Přiblížil se k posteli a položil to hedvábné prádelko k jiným věcem, které byly připraveny pro pohřební službu. Jeho žena totiž umřela. Pak se ke mně obrátil a řekl:

„Neukládej nikdy nic na zvláštní okamžik.“

A já stále dodnes myslím na jeho slova... ta změnila můj život. Dnes čtu více a uklízím méně. Sednu si na balkón, kochám se přírodou a ignoruji plevel, který se rozrůstá mezi mými květinami. Trávím více času s rodinou, s mým partnerem, s mými přáteli a méně v práci.

Pochopila jsem, že život je sbírka zkušeností, kterých si máme vážit. Od teď si už nic neschovávám na později. Denně používám své křišťálové sklíčky. Když se mi chce, tak si obléknu svou novou koženou bundu, i když jdu jen přes ulici do samošky. I můj nejdražší parfém použiji, když se mi zachce. Slova jako např. „jednou“ nebo „při příležitosti“ už v mém slovníku neexistují. Když to stojí za to, tak chci dělat, slyšet i vědět vše hned. Nevím, co by žena mého přítele udělala, kdyby věděla, že už zítra nebude. Zítra, které každý z nás bere na lehkou váhu. Myslím, že by určitě zavolala své rodině a svým přátelům a blízkým. Třeba by zavolala pár lidí, s kterými by urovnala pár nedorozumění a nebo by se i pár lidem omluvila za věci, které zůstaly nevyjasněné.

Odpustila by možná vše, čím jí kdo ublížil.

To jsou ty nevyřízené maličkosti, které by mě rušily, kdybych věděla, že mé dny jsou spočítané. Mrzelo by mě, že se už nemohu sejít s přáteli, které jsem chtěla jednoho „vhodného“ dne navštívit. Mrzelo by mne, že už nenapíši dopisy, které jsem chtěla jednoho „vhodného“ dne napsat. Že jsem svým milým dost často neříkala, že je miluji. Teď nepropasu, neodložím a neuložím nic, co dělá radost a co přináší smích do života. Stále si říkám, že každý den je zvláštní. Každý den, každá minuta, každá vteřina je zvláštní...

Dostaneš-li tento dopis, znamená to, že existuje někdo, kdo ti přeje něco dobrého. Jsi-li ale tak zaneprázdněn, že nemáš čas, protože „za chvíli, zítra, za týden...“ je také času dost, možná už nikdy neuděláš, co je pro život nejdůležitější...

Štěstí se neměří počtem odeslaných mailů, ale tím, jestli se člověk na svět dívá těma „správnýma očima“, aby viděl že je „jedna velká zahrada“. Nesmí se propást žádná chvíle, kdy je možné říci lidem, že je máme rádi. Některých slov není nikdy dost.....

Od beznaděje až po jarní slavnost

Je nás víc, co píšeme tak trochu do šuplíků. Mezi Tuláky i mimo ně... Vy starší pamatujete básničky od Wendy (vy mladší se podívejte na internet nebo do starých čísel Semtamníků). V této generaci máme také lidi schopné psát něco, co má na víc než jen na Semtamník... Následující věci jsou od Hynka, jak sám píše jinde: *Kissla mne múza, to je zas hrůza - skládám zase blbosti plné smutku, radosti...*

KDYŽ PANOVALA BEZNADEJ

Hynek Uhlíř

- 1) Když panovala beznaděj
a v řekách slzy tekly
a válka měla rychlý děj
a roky dobré, dávno utekly.
- 2) Kde jsou lesy, louky, pláně,
neunikly kruté ráně,
strach i trávu zatlačil,
les utéci nestačil.
- R.: Však i v tento černý čas,
každé ráno zas a zas.
Probouzel se v brnění,
asi ho nic nezmění.
Síla v rukou, meč a štít,
zda-li dá se v kov žít,
duše ptá se sama sebe,
zda-li jí ten kov nezebe...
- 3) Erbem chatka zdobená
a na míle vzdálená,
od lidí a od světa,
ve skalách je ukryta.
- 4) Je to možná k nevíře,
tenhle příběh rytíře,
s koncem života vzdáleným,
ale válkou znaveným.
- R:
- 5) Stovky let bez rozdílu,
dělal se o svou sílu,
teď-jeho spánek bezesný,
přetrhl sen úděsný..
- 6) Však-i přes bolest, tmu a žár
vzal plášť svůj - již starý cár,
s nadějí ven vykročil,
kartu světa otočil.

HÁDKA MÁGŮ

Hynek Uhlíř

- 1) Dva staří mágové, staří jak zem,
znepřátelení vzájemným svárem,
potkali v lese jeden druhého
do čarování pustili se zlého.
- 2) Oheň se rozehrál a voda zchladla,
to těm dvoum mágům zlost do mysli vpadla.
Popadli hole své a sílu svou,
seslali si na hlavy kletbu zlou.
- 3) I tam věk pádí, kdo si vzpomene
na sochy dvě celé z kamene...

JARNÍ SLAVNOSTI

Hynek Uhlíř

- 1) Kdesi, mezi lesy
v zeleném údolí.
Míhají se stíny postav,
běží do polí.
- 2) Pestré šaty jako duha
samá krajka, samá stuha
spěchají do jeskyně,
k jedné velké hostině.
- R.: Hořící svíce na stole svítí,
kolem ní leží barevné kvítí,
jen jednou do roka slavnost se děje,
každý si povídá, pije a směje.
- 3) Zima se vzdala,
odešla za hory.
Jaro již vyzdvihlo
zelené závory.
- 4) Slunce si s oblaky hraje,
pod vlivem tepla led taje,
z mokrých luk stoupá pára,
koná se slavnost jara.

Na výpravě ve Všenorech 3.-5.10.2003 jsme do Kmene přijímali Páju a to v noci ze soboty na neděli. Ten zážitek je zde jejíma očima...

Já jsem složila zkoušku (Tajný bod)

Tak začneme tím, že jsme si jako obvykle s Blátou začaly povídat v posteli po večerce. Když jsme neměly žádné téma, začalo nás zajímat, co si vedle v pokoji velký šuškej. Vše, co bylo slyšet, byl jen Michalův „zvučný“ hlas. Bláťa najednou řekla, že se dobře odposlouchává přes skleničku a jelikož jsme žádnou skleničku po ruce zrovna neměly, tak jsme začaly hledat nějakou láhev. Ale bylo to houby platný, stejně se z vedlejšího pokoje ozývalo jen „hu, hu, hu... ha, ha, ha... he, he, he...“. Tím náš zájem opadl, začaly se nám zavírat oči, až jsme usnuly.

Jenomže najednou mě „NĚCO“ vzbudilo. Slyšela jsem: „...hlavně ať se nevzbudí Pája...“ hlas patřil Michalovi a druhý hlas, který patřil Blátě, řekl: „Ona už je stejně vzhůru.“ Co mi zbývalo, tak jsem řekla: „Jo, už nespím.“

Bláťa po dohodě s Michalem odešla a Michal se dal do probouzení Píšťaly. Já jsem mezitím nad vším přemýšlela a puzzle v hlavě se mi dávalo dohromady. Létalo mi hlavou: Píšťala je v Kmeni, Bláťa je v Kmeni, já to nesmím slyšet...

Michal odešel a vzhůru jsme v našem pokoji byli jenom já a Píšťala. Ze mě najednou vypadlo: „Píšto, já se bojím, že budu skládat tajný bod...“ a Píšťala, ta se jen usmála a řekla: „Neboj.“ Ještě chvíli mi to vrtalo hlavou a usnula jsem...

Po chvíli mě vzbudila Píšťala: „Pájo, vstávej, vstávej, podívej se, co mám na sobě!“ Já jsem jí začala sahat na odznáček, který měla na pravé straně košile a jenom jsem řekla: „To je tuláckej znak.“ „Jo, to je. A víš, co to znamená?“ odpověděla a zároveň se tázala Píšťala. No a co mi zbývalo, než odpovědět, že mě asi povede ke zkoušce. Začínal se mi svírat žaludek. Oblékla jsem se a vyrazili jsme.

Cestou jsme si povídali o tom, jak skládala zkoušku Píšťala a jak mám sevřený žaludek a strašně velký strach. Píšťala mě jen utěšovala, ať se nebojím, že to nic není. Došli jsme až na kraj lesa. Tam začaly být svíčky, po nichž jsme šli až na konec.

Stoupla jsem si před všechny členy Kmene a Píšťala se zařadila. Michal začal slavnostní řeč, až začal mluvit o tom, co budu mít jako tajný bod. Měla jsem všem členům Kmene říct, co si o nich myslím a co cítím v hloubi duše.

Myslela jsem, že spadnu na zem, jak se mi podlomila kolena. Žaludek se mi dostal až do krku a nebyla jsem schopná říct ani slovo.

Názory, které jsem řekla, tu psát nebudu, protože si je přesně nepamatuju. A navíc každý má svůj názor, který všichni nemusí vědět. Možná by to mohlo někomu přijít směšné, když by měl jiný názor, než já. Je to moje věc. Když jsem všechno řekla, Michal se zeptal členů Kmene, jestli potřebují radu. Ze všech stran se ozývalo: „NE, NE, NE, NE...“ Nevím přesně, co Michal řekl, ale bylo to něco jako že jsem úspěšně složila zkoušku. Potom dal pokyn, aby mi Bláťa dala košili a Píšťalka znak. Dostala jsem, co mi patřilo a byl konec. Všichni mi byli popřát. První byla Bláťa, byla jsem šťastná a štěstím jsem brečela. Cestou zpět jsme sfoukli všechny svíčky.

Když jsme dorazili do baráku, přišla na nás na všechny chuť něco sníst. Berušáček nám namazal chleby se sýrem nebo co to bylo a my jsme spokojeně papkali. Sedli jsme si na pohovku u vchodu a začali si povídat. Beruna, Kachna, Montyna a David odpadli brzo a tak jsme tam seděli MY nejmladší členové Kmene a ten nejfousatější Tulák na světě. Začali jsme si povídat o tom, jak jsem vlastně tu zkoušku složila. Taky jsem se dozvěděla, že kdyby někdo ze členů Kmene řekl, že chce radu, asi bych měla malou šanci se dostat do Kmene. Naštěstí to dobře dopadlo a já jsem teď jedna z nich. Povídali jsme si o různých věcech, např.: Jestli už někoho do Kmene nevzali a nebo někoho vyloučili. Asi ve čtyři hodiny jsme si šli konečně lehnout. Pak zaznělo jen DOBROU NOC a spali jsme.

Myslím, že jsem o něco bohatší než dosud. Díky moc všem Tulákům. Jste úžasní!

Pája

SÍLA SLOV - PÁR ÚRYVKŮ „OBYČEJNÝCH“ SMS...

- Děkuji za všechno, za Tuláky, za pomoc, prostě za vše...
- Máš otevřené srdce, kterým vnímáš svět. Přeji Ti radost z poznávání, slzy jen od radosti a štěstí a lidi jen takové, co pohladí po duši i srdci
- Já... jsem moc ráda že patřím mezi Tuláky a že vůbec jsou. Mám Tuláky moc ráda. Jste všichni super. Když jsem přišla k Tulákům, tak jsem hrála hry a moc jsem se do toho nevžívala. Ale po táboře mi všechno došlo. Tuláci mě plno věcí naučili. Mám vás moc a moc RÁDA.
- Víš, ono to není ani v hrách a tak. Ani v názvu. Je to v lidech a jejich srdcích. Jsem rád, že mezi nimi je i to Tvoje.
- Já jsem ráda že tam si Ty. Ty jsi mi pomohl ve všem. Pomohl jsi mi poznat sama sebe. Ta srdce mám všechna moc rada. Všechna!
- Jsi pro mne znamením, že v každém člověku bije cítící srdce, které stojí za to dovést ke slunci...
- Život bez Tuláků si nedovedu představit. Už ani nevím, co jsem dělala ještě než jsem byla u Tuláků... Jsem moc ráda, že jsem vás poznala. MVMMR Tuláci!!!!
- Je znát, že máš v sobě dar, výjimečný, který někdy může tížit, ale je přitom cenný a vzácný. Jednou Tě vyzvedne až do oblak. Ale musíš vydržet. Nezhasni... i kdyby Tě někteří sráželi k zemi. Nedej se...
- Dobrou noc a krásné sny...
- Krásnou noc a sny o lidech se srdcem jako máš ty, probuzení do zářícího dne jako Tvé oči a úsměv na tváři, který je zrcadlem Tvé duše Ti přeji (...) Tvá síla pochází z hor, z čistých pramenů jdoucích na povrch. Až dosud jsi byla blízko počátku, ale čas letí stejně jako voda přes všechny kameny a hledá si vlastní cestu jako ty. Ta Tvá řeka ještě není mohutný veletok, ale jednou bude. Ať přejdeš přes všechny nástrahy číhající pod hladinou jako mrštná loď bez škrábanců a děr, ať Tě nezviklají peřeje a neobrábí Tě silný proud naruby... Ať dojdou naplnění všechny krásné sny a jednou... až přijde more... se můžeš ohlédnout a říct, že to velké dobrodružství plné sluníčka i deště stálo za to. Budu tam někde v paprscích slunce i v kapkách z mraků a budu se radovat z toho, že zázraky se přece jen dějí. Stačí chtít... Chceš?

Michal, z došlých a poslaných sms...

BLÁZNI JSOU ASI NEJMoudŘEJŠÍ...

Jedu vlakem. Ten se má, nemá myšlenky. Koukám se ven. Pole obilí se klaní větru. Tak, jako je to i ve společnosti, slabší, i když početnější, se klaní silnějšímu a podlézájí mu... A pak jsou ty klásky setnuty. Bez milosti, bez lítosti a soucitu padají k zemi.

A hele, tam je cesta a vesnice a tam jsou lidé. Spousty osudů a životních příběhů, ještě nedopsaných. Některé jsou již na konci, jiné na začátku. Kolik lidí tam asi žije? Nevím, asi hodně.

A tam na vsi – co se to děje? Jo, to tam někdo tančí. Už k němu běží někdo v bílém. Ale vždyť tam prší!!! Blázen, ale blázni jsou asi nejmodřejší. Prošel stádiem inteligence... teď je abnormálně inteligentní. Všichni mu můžeme závidět.

Ve vlaku je nuda. Asi si zdřímnu... dobrou noc.....

*****

Já usnula... ale hezky jsem se vyspala.

Nějak se mi ulevilo... já... to je krásný... co to je?

To déšť o okno bubnuje.

Vysedám...

Déšť si hraje s mými vlasy...

Je mi do tance... tančím do polí. Jsou tu zlatavé klásky obilí.

Kolik lidí z něj bude mít radost...

Hele, tam jede vlak! A za oknem dívka, je nějaká otrávená...

...a přitom tak krásně prší...

Jenůfka

SOKRATES A TŘI SÍTA

Staří Řekové věděli, že si Sokrates velmi váží znalostí. Jednoho dne ho potkal jeden známý a povídá:

„Jestlipak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?“

„Počkej chvíli,“ odpověděl Sokrates. „Než mi cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sít.“

„Tří sít?“

„Přesně tak,“ pokračoval Sokrates. „Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvíli zkusit prosít to, co mi řekneš. První síto se jmenuje Pravda. Máš naprostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?“

„Ne,“ odpověděl ten člověk, „vlastně jsem to jenom slyšel a...“

„Dobře,“ řekl Sokrates. „Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není. Teď vyzkoušejme druhé síto, síto se jmenuje Dobro. Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?“

„Ne, naopak...“

„Takže,“ pokračoval Sokrates, „chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda. Ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síto. Jmenuje se Užitečnost. Je mi to co mi chceš o mém příteli říct užitečné?“

„Ne, moc ne.“

„Dobrá,“ uzavřel Sokrates, „to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užitečné, tak proč bys mi to měl vyprávět?“

Internet

TO BUDE ZASE NĚJAKEJ SRDCERVÁK...

...prohlásila Bláťa o úvodní básničce Radůstky, během rozhovoru o náplni Semtamníku, aniž by tu báseň četla ☺

Odposlechl a zaznamenal Michal

JEN TROCHU JINÁ „OVEČKA“

Být či nebýt, toť otázka. Být bláznem je fakt krásné. Člověk na všechno může kašlat a hrát si s motýlky na louce, i když je třeba leden. Je v bílých vypoštářovaných pokojíčcích či není? Já tam ještě nebyla. Ale brzy, velmi brzy tam asi poletím ☺

Jenůfka

SMUTKY JSEM ZASAŽEN HŮŘE, KDYŽ RADOSTI V PAMĚTI CHOVÁM / TRISTIBUS AFFICIOR GRAVIUS, SI LAETA RECORDOR

Vzácný pane autore tohoto citátu, pane H. Walthere, když jsem začal sestavovat tento Semtamník, bylo jaro, přesněji ještě zima, jmulo mne přesvědčení, že toto čtení spatří světlo tuláckých očí – svých čtenářů – velmi záhy. Pak přešel čas, dlouhý, kdy jsem přes nával ostatních věcí vzpomínal na radůstky i Radůstky a činil jsem vše, co jsem pokládal za přednější a čas od času se díval tím směrem, kde ležely všechny ty materiály, které jsem chtěl ještě do tohoto Semtamníku dát. Mnohé z nich tam leží doteď, tohle vydání má jen část věcí, které jsem chtěl, aby se pod společným názvem Radůstky dostaly mezi Tuláky a všechny spřízněné duše. Teď máte v rukou časopis, který přes vše, co se do něj již nedostalo, má ducha a najde si své čtenáře... věřím tomu.

Nezdaří se každá představa, kterou člověk má. Na své cestě kráčíme s pohledem upřeným vpřed, nebo klopýtáme. Každý někdy klopýtne a někdy zafunguje jako pověsný slon v porcelánu. Kdo jsi bez viny hod' kamenem. Přiletí..? Pane autore, tenhle Váš citát mám již delší dobu, zatím jsem ho nikde nepoužil, ale teď jsem na něj narazil. Potěšil mne, jsem Vám vděčen, pohladil mou duši a dodal mi trochu síly napsat slova, která jsou pro mnohé nečekaná, ale snad každý jim porozumí. Odpuste mi, odpuste, prosím, všichni, komu jsem způsobil bolest, slovem nebo činem, lituji každého svého skutku, na jehož konci nebyla radost...

Michal

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK
(Radůstky)
č.31

Vydán
jako 40. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu
TULÁCI
srpen 2004, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

E.T., Hynek, Pája, Jenůfka
Michal, Konop, Beruna

Tisk:
DŮM UM, <http://www.dumum.cz>
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinnicí 23, Praha 10
tel.: 274 773 407, 274 772 081

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: **244 403 394**, tel.z.: **261 306 378**, mobil: **777 334 383**

Vše o nás najdete též na Internetu na adrese: <http://tulaci.beruna.cz>
Připomínky a dotazy zasílejte na e-mail: tulaci@beruna.cz

**Aktivita našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků
MŠMT. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.**

Vytvořeno v programu © Microsoft Word 2002, obsahuje 39449 znaků, © Beruna, honza@beruna.cz